



عکس از امیرحسین خیرخواه

سقوط انگیزه‌های پرسپولیس

پرسپولیس در قانمشهر بالاخره به زمین سفت رسید و همه رکوردهایی را که در این فصل برای آن خیز برداشته بود، از دست داد. نخستین تساوی بعد از ۱۰ بازی، پاره شدن بردهای خارج از خانه بعد از ۱۰ برد متوالی و از دست رفتن رکورد کمترین گل خورده در طول تاریخ لیگ برتر. باز دست رفتن این رکوردها آیسرخ‌ها باز هم انگیزه‌ای برای ادامه فصل دارند؟ پرونده امروز این ماجرا را واکاوی می‌کند.

قرمزها و رویاهای باقی‌مانده

هنوز پرسپولیس کار دارد

مازیار گیلکان

یحیی و چالش اشباع پرسپولیسی‌ها

فرصت را از دست نده

سام ستارزاده



پرسپولیس، می‌تواند یک کمک بزرگ برای پرکردن لیست کهنشانی تیم برای لیگ بیستم، با کمترین هزینه و بیشترین کیفیت باشد؛ آن هم در این شرایط که ستاره‌های امسال پرسپولیس را پیشنهادهای وسوسه‌کننده داخلی و خارجی تهدید می‌کنند.

دوم و مهم‌تر اینکه مأموریت پرسپولیس با پوکر قهرمانی پایان نمی‌یابد؛ بلکه نیمه‌نهایی جام حذفی و همچنین لیگ قهرمانان آسیا هم پیش روی آنان است. در آلمان، یکی از بزرگ‌ترین چالش‌های هر ساله بایرن، افت کیفیت تیم پس از قطعی کردن زود هنگام قهرمانی در بوندس‌لیگا است که باعث کاهش جدیت تمرینات تیم شده و اثر منفی خود را در حساس‌ترین مراحل چمپیونزلیگ بروز می‌دهد. پرسپولیس یحیی هم در نزدیکی دست‌انداز بزرگی قرار دارد. قرمزها نباید یادشان برود که در دو بازی اولشان در دور گروهی، ۵ امتیاز از دست دادند و حداقل نیازمند برد رفت و برگشتی مقابل التعاون عربستان هستند.

شیوه قهرمانی سرمربی محبوب و محبوب سرخ‌پوشان برای همه ما تحسین‌برانگیز بوده اما اکنون فاز جدیدی از کار پرسپولیس با یحیی آغاز شده. پس از عادت به قهرمانی زود هنگام، جاه‌طلبی و سیری‌ناپذیری از پیروزی، دومین عادتی است که برانکو در اردوگاه قرمزها نهادینه کرده و یحیی باید از آن حراست کند. بازی با ذوب‌آهن، گل‌گهر و سایپا صدر جدول را از پرسپولیس نمی‌گیرند؛ ولی می‌توانند ابزاری باشند برای حفظ و تقویت فرم تیمی که می‌خواهد دندان‌هایش در هر تورنمنت کوچک و بزرگی تیز باشند.

دوری از نوار پیروزی و شکست‌ناپذیری پس از تثبیت قهرمانی، از خصیصه‌های تمام پرسپولیسی‌های چهار سال اخیر است؛ یک ویژگی مشترک میان برانکو و گل‌محمدی که در کنفرانس‌های مطبوعاتی همواره توسط هردو انکار می‌شد. البته بی‌انگیزگی قهرمان زود هنگام برای بازی در هفته‌های پایانی هر لیگی طبیعی و اجتناب‌ناپذیر است. با این حال، پرسپولیس در این سال‌ها بابت این موضوع کم‌مورد شماتت قرار نگرفت؛ از جمله در هفته پایانی لیگ شانزدهم که برای فرار از باخت دادن به سیاه‌جامگان قعرنشین بیش از حد اشباع بود و با همان باخت، صبا به جای نماینده مشهد روانه دسته پایین‌تر شد.

مسأوی در قانمشهر، آرزوی ماقبل آخر پرسپولیس در لیگ نوزدهم را برپا داد: رکورد کمترین گل خورده طی یک فصل در تاریخ لیگ. حال، شاگردان یحیی سه بازی آخر را برای رسیدن به امتیاز ۶۹ تلاش خواهند کرد تا رکورد امتیازگیری در طول یک فصل در ادوار فوتبال باشگاهی ایران را از آن خود کنند؛ رکوردی که فولاد در دورانی که لیگ در ۳۴ هفته برگزار می‌شد آن را ثبت کرد. با این وجود، دو انگیزه مهم‌تر از رکورد شکنی پیش روی این پرسپولیس قرار دارد.

نخست، این هفته‌ها فرصت مطلوبی است برای بازیکنان جوان‌تر تیم که اطمینان کادر فنی را برای فصل بعد جلب کنند. مهدی عبدی و سعید حسین‌پور در دقایق اندکی از لیگ نوزدهم به بازی گرفته شدند اما نشان دادند شایسته فرصت‌های بیشتر هم هستند. میدان دادن به این دو جوان و دیگر محصولات آکادمی



تیم برنده و تیغ‌دار را به جا گذاشته بود و گابریل کالدرون مسیر درستی را ادامه داده بود. برای موفقیت در پرسپولیس همه چیز آماده بود. یحیی اما حالا مسئول حفظ این روند است و مسئول حفظ انگیزه‌ها و روحیه تیم برای تکرار پیروزی‌ها. کار یحیی گل‌محمدی با جشن قهرمانی چهارم قرمزها تمام نشده بلکه پروژه او در پرسپولیس در اولین قدم است. ساختن یک تیم شاداب و بزرگ برای موفقیت در لیگ قهرمانان و تکرار موفقیت‌ها. آیا یحیی خود را برای آینده‌ای جذاب‌تر آماده کرده یا می‌خواهد با آخرین قهرمانی در این فصل خود را برای همیشه موفق بداند؟ یحیی گل‌محمدی پس از تساوی پرسپولیس مقابل نساجی گفت: «ما امروز مثل یک قهرمان بازی کردیم و تیم برتر زمین بودیم. از بازیکنانم تشکر می‌کنم. نشان دادیم که بی‌جهت قهرمان نشده‌ایم. می‌توانستیم بازی را با چند گل ببریم، ولی در زدن ضربه آخر بی‌دقت بودیم. به هواداران می‌گویم باید به این تیم افتخار کنند. با توجه به شرایط زمین، بازی کردن در این ورزشگاه سخت است. امروز به لحاظ فنی تیم خوبی بودیم و موقعیت‌های زیادی داشتیم. از تیم حریف هم به خاطر بازی جوانمردانه تشکر می‌کنم.» حرف‌های یحیی ساده و طبیعی است اما این تساوی هشدار می‌دهد برای پرسپولیس که بدانند رکوردها نباید از دست بروند. پرسپولیس باید به خودش سخت بگیرد. باید به خودش سختگیرانه انتقاد داشته باشد تا فردای جالب‌تر فراربرد.

بازی هرگز تمام نمی‌شود، حتی بعد از ۴ جام پی‌درپی. همیشه بازی‌های بزرگتری هست که باید تجربه‌اش کرد و باید خود را در آن محک زد. پرسپولیس که لیگ را تمام شده می‌پندارد، شاید دچار حس ناخودآگاه بی‌انگیزگی شده باشد اما پرسپولیسی‌ها می‌دانند که تا رویاهای بزرگتر چقدر فاصله دارند. پرسپولیس در اوج دوران چهارساله خود، با برانکو ایوانکوویچ فینال آسیا را تجربه کرد اما تکرار همان موفقیت در آینده نزدیک کار آسانی برای این تیم نیست. پرسپولیس نه برانکو ایوانکوویچ را در اختیار دارد و نه همچنان طراوت آن دوران را حفظ کرده است. تکرار قهرمانی نباید مانع دیدن واقعیت‌ها باشد. پرسپولیس برای ادامه روند موفقیت و تکرار رسیدن به فینال آسیا و کسب اولین قهرمانی در لیگ قهرمانان، هدفی بزرگ را پیش رو دارد. بنابراین بی‌انگیزگی در این تیم باید بی‌معنا شود. هنوز باید گام‌های بلند برای موفقیت برداشت. هنوز باید به حفظ رکوردها نه فقط برای رکورد بلکه برای ایجاد انگیزه فکر کرد. پرسپولیس اما مقابل نساجی روند موفقیتش را قطع کرد. این امانیاز به هشدار دارد. پرسپولیس باید برای لیگ قهرمانان و برای فصل بعد همواره خود را در موقعیتی ممتاز حفظ کند و روحیه برنده بودن را در خود داشته باشد، حتی در موقعیتی که به امتیازات بازی‌هایانازی ندارد. یحیی گل‌محمدی وقتی سرمربی پرسپولیس شد که برانکو ایوانکوویچ یک